

El gran filantrop

La setmana passada que vàrem sojornar uns dies per les terres amoroses de l'empordà hi vàrem poguer constatar la certitud d'aquella dita tant nostra de l'«hàbit no fa el monjo»

Es solen veure molt sovint persones que a jutjar per llur indumentària són senyors respectables, honorabilíssims, persones de cor, patriarques dels desvalguts; en aquest poblet de l'Empordà que nosaltres vàrem sojornar hi ha un d'aquests senyors, que és l'amo del poble i tot ho fa anar enrenou; la plebe del poble li diu el pare dels pobres; les persones de la cultura més refinada diuen que és un gran filantrop; nosaltres una mica escamats d'aquesta mena de senyors, que tot ho donen, vàrem volguer sapiguer les facècies d'aquest pare dels pobres, i un vell pescador de faç apergaminada ens contà la vida d'aquesta mena de cacic que llensava els diners a cabassos. Aquest senyor,—ens digué el pescador— és fill d'aquest poblet, el seu pare ja era ric, ell ha hereditat dues herències més, malgrat la seva edat avançada mai s'ha volgut casar; però les noies que son un xic vistoses del poble són per ell... les compra, i el més dolorós és que la seva família les hi ven, are mateix a fet dugues torretes aprop la platja que s'hi ha gastat molts milers de duros, aquestes dugues torretes són per dugues noies d'ací el poble, diu que hi farà un gran teatre, brolladors d'aigua lluminosa com a l'Exposició; per fer aquestes coses, hi han treballat gent del poble, ha fet una carretera per anar-hi que costa molts milers de pessetes, amb aquesta carretera també hi ha treballat gent del poble, el pare d'una d'aquestes noies era el capataç, com que dona feina a tot un munt de gent és per això que tot-hom el venera, sense veure que la feina que ells van fent és per portar a perdre unes filles, unes germanes... ell en aquest poblet té totes les portes obertes... a l'església ell sol vo costejar un altar...—encare ens digué moltes més coses el pescador impossible de poguer les dir publicament, però les facècies d'aquest senyor de l'empordà, ens ha fet pensar amb tota aquesta mena de senyors que, apar que sembrin els diners fent aixecar al desvalgut i tot el que fan és amb el seu or comprar al dissipat. ¡Quants presidents i secretaris de societats benèfiques un caricaturista els podria dibuixar anant a coll i bé del malaurat i posant a nota la màxima de que «l'hàbit no fa el monjo».

V. M.

El moment polític

Heu-vos ací el que diu, entre altres coses, el corresponsal madrileny del nostre col·lega "Diario de Barcelona".

"La proximitat del instant que la dictadura habrà de dejar el paso libre al Gabinete de transición que prepare y disponga, sin alteraciones ni violencias, al avance de soluciones de gobierno que puedan convivir con la expresión de la voluntad del país, expresada en comicios engendra un movimiento político excepcional, cuyo reflejo está llegando a todas partes. De lo que se ve hoy claramente ya, y también de lo que se trasluce, deducen los más avisados, el no lejano cumplimiento del pronóstico del diario madrileño "La Epoca", el qual siempre afirmó, sucedería a la dictadura un Gobierno de matiz conservador.

La atención de los políticos más avisados está fija desde hace cuarenta y ocho horas en el domicilio del conocido ex ministro y abogado don Leopoldo Matos, el cual se halla recluido en él, a consecuencia de reciente caída,

que le ocasionó la fractura de un brazo. Allí alrededor del fracturado, que está por cierto muy bien, después del desgraciado accidente, se reúnen como en campo neutral, todas las tardes, personas afiliadas a opuestas tendencias, examinando en largas conversaciones, poseídas del deseo de acierto, el problema objeto de general preocupación".

Els trens especials a La Molina

La direcció de Barcelona de la Companyia del Nord, desitjosa que el servei de trens especials a La Molina es desentrotlli sene sene entorquiments, ha comunicat al Centre Excursionista de Catalunya, i aquest es complau a fer-los públics, els següents detalls sobre l'organització dels de diumenge vinent.

El del matí sortirà de Barcelona, a les cinc en punt; estarà compost de sis vagons automotors de capacitat que excedeix de cent places cada un, a Ripoll s'efectuarà un canvi de trens i en sortiran dos de tres vagons cada un

tal com ja es va fer diumenge passat, amb nou minuts de diferència, que arribaran gairebé conjuntament a La Molina.

A la tarda, els bitllets de tornada seran despatxats com els diumenges anteriors, a l'estació de La Molina, però, amb l'objecte d'evitar les molèsties i pèrdua de temps que podria representar un excés de demanda, s'en despatxaran al Xalet, en una dependència assenyalada a l'efecte, des de mitja hora després de l'arribada del tren especial del matí, o sigui des del moment en que s'acabi la missa que se celebrarà a la capella a l'arribada d'aquest tren de les cinc, i continuarà el seu despatx fins a les tres de la tarda. Com que l'estació de La Molina té esgotats els bitllets, tan de segona com de tercera classe, si no se n'ha rebut una nova remesa d'individuals, els bitllets despatxats al Xalet podran ésser col·lectius, per grups de deu persones i possiblement de més, sense que això impliqui cap rebaixa en el preu.

La direcció del ferrocarril prega que una part dels excursionistes tornin en el tren ordinari de les 16'18. A les 16'48 es formarà el tren especial de tornada, el qual trobarà a Ripoll un altre tren de sis vagons automotors com el del matí, per tornar a Barcelona, on arribaran cap allà les nou.

Com que aquest tren coincideix amb un servei dominical ordinari, si els excursionistes l'ocupen totalment, a Vich se'n formarà un altre de suplementari per recollir els passatgers a les estacions intermitjtes fins a Barcelona.

Els skiadors procedents de Sabadell pendran el tren del matí a Montcada-Reixac i serà deixat lliure per a ells el darrer vagó del comboi, les places del qual que no utilitzin, quedaran a disposició dels altres expedicionaris.

Unió de Municipis Espanyols

S'ens prega l'insersió de la següent nota:

"Reunion del Consejo Directivo.— Para el día 30 de los corrientes, está convocado en Madrid el Consejo Directivo de la Unión de Municipios españoles; organismo que, como es sabido está integrado por distinguidas personalidades, designadas por los Ayuntamientos de distintas categorías y provincias y por los Congresos Nacionales Municipalistas.

En la reunión se tratará de los trabajos preparatorios del V Congreso Nacional Municipalista, que ha de verificarse en Valencia el próximo mes de mayo; de una ponencia presentada por el Alcalde de San Sebastian, señor Begueristain, acerca de las concesiones de tranvías; de la constitucion de la Federación provincial de Ayuntamientos de Segovia; del asunto de los firmes especiales; de los medios de fomentar los estudios municipalistas en España; de ciertas denuncias de interés hechas por el Ayuntamiento de Yuncler y de varios interesantes temas planteados por otras Corporaciones Municipales.

Se ocupará también el Consejo de la forma de organizar, con ocasión del Congreso de Valencia, una exposicion de planos y proyectos urbanísticos confeccionados ultimamente en diversas ciudades y villas españolas; varios de ellos en ejecucion.

La reunión se efectuará, segun cos.

tumbre, en el local social, calle de Los Madrazo núm. 13, comenzando a las 10 y 10 y media de la mañana.

Se avisa a los Ayuntamientos de mas de 5.000 almas que estan imprimiendo se los cuestionarios para iniciar la anunciada informacion, sobre la vida municipal en nuestro país.

Dentro del mes actual de enero se distribuiran."

El món anecdòtic

CAVALLERIA A PEU

Un amic del President Castro de Venezuela, tenia un fill que era el que se'n diu una bala perduda. Jugador incorregible, s'endutava de mala manera i el pare havia de tapar amb massa freqüència els forats que feia el noi.

Un dia, desesperat, anà a trobar el President i li parlà de les seves tribulacions.

—Em faràs un gran favor— digué— si li trobes una col·locació.

—Bé. ¿Que sap muntar a cavall?—demanà Castro.

— ¡Ja ho crec! Té una passió pel cavall—respongué el pare.

—Doncs fes-lo venir. El nomeno capità de dragons.

El noi es possessionà del càrrec. Un dia l'enviaren amb un esquadró de 50 soldats a reprimir una revol'ta dels indis. Al cap d'algun temps comparegueren a Caracas sense un sol cavall. Anaven a peu. En veure'ls, el general demanà:

—¿Qué n'haveu fet dels cavalls? Me'ls he jugat a daus amb els indis—respongué el capità— i els he perdut tots. Creieu que m'he enfadat de debó. Però ells han guanyat...

En assabentar se'n el President cridà de mala manera i amenaçà amb sancions terribles. El pobre pare, desolat, l'anà a veure per tractar d'arranjar l'afer. Castro li digué:

—¡Ah, amic meu! ¡Es massa tard! El vostre fill s'ha jugat els cavalls i mereix una seriosa mesura de càstig. Acabo de prendre una determinació.

—¡Déu meu! ¿Potser l'heu afusellat?

—L'he nomenat, senzillament, capità d'infanteria.

A CARUSO, ELS SEUS AMICS

El tenor Tito Schipa aquest any passat féu a un periodista parisenc una curiosa declaració respecte el culte que ell i alguns dels seus amics tenen per Caruso.

Cada tres anys, digué Schipa, els amics de Caruso ens traslladem a la seva tomba, situada en el cementiri «Reale», a Nàpols. Els restes mortals del gran cantant, que fou embalsamat escrupulosament, conserva tota l'aparència de la vida. El rostre es conserva admirablement. La il·lusió és perfecta. A cada visita s'exhuma el cadàver i se li canvia el vestit segons la moda del moment. Actualment vesteix levita que li escau molt bé. En la pròxima exhumació, no se quin vestit portarà, puix que per aquell temps tal vegada hagi canviat la moda.